

લોક પ્રીય ગાયન રશ.

ભાગ બીજા. ૩૨૪૮

જેમાં

ભેરવ, ભેરવી, જલ્લા, જાંગેડી પરજ, પીલુ, સોરઠ,
મલહાર, ખમાય, કારી, દેશ, કન્હડો, કાર્લોંગડો,
જોગીયા, અને અસાવરી, રાગના, ગજલો
કુંભરી, ક્રુપદ ખ્યાલ, ટાપા, તીલાના,
દાદરા, ગરબા, ગરખીયો,
લાવણીયો, પદ,
કેરખ, હોરી, ચતરંગ, અને ચુરન, આદિ.
ચુટી કાડેલા મનોરંજક ગાયનો

છપાવી પ્રગટ કરનાર

ગેલાભાઈ લીલાધર કુળ

મુંબઈ.

મસજીદ રોશનની સામે

ધિ ઐંગ્રો-જુદીશ ઔડ વરનાકચુલર પ્રેસમાં છાપ્યું છે.

કીમત બે આના.

સને ૧૮૮૮.

લોક પ્રીય ગાયન રશ.

ભાગ બીજા.

ધૈર્ય પ્રાર્થના.

રાગ (પ્રભુ તોરે નામકી લેહ મોહ લાગી.) પદ.
 પ્રથમ પ્રીતે પ્રભુમું જગતના રે સ્વામી;
 તુંછે અકલ અગોચર કામી. ॥ પ્રથમ ॥ ૧ ॥
 અચરજ કારક અવની વિશે આ ;
 રચના રચી નહી ખામી—હાંહારે—પ્રભુ રચના ॥
 જંગલ ઝાડો નદી નીર પાડો ;
 ન્યાલી નમું શિસ નામી. ॥ પ્રથમ ॥ ૨ ॥
 સુંદર સૂર્ય શશિ તેમ તારા ;
 અગણિત ગૃહ સુખ ગામી—હાંહારે—પ્રભુ અગ ॥
 ગગન મંડળમાં ગમન કરેછે;
 જગ જન જીવન કામી. ॥ પ્રથમ ॥ ૩ ॥
 અપરંપાર કર્યા બિપગારો;
 અમર અંતર જામી—હાંહારે—પ્રભુ અમ ॥
 કહેન ટોકરસી હુ નાથ નીરંજન;
 કરજો પૂરુષ મેહેરબાની. ॥ પ્રથમ ॥ ૪ ॥

ભૈરવ—ધ્રુપદ.

સુધન બન હાયો-સુધુમ વેલી મધત પવન—અત પ્રકાશ-
 રન બરન પોપ રંગ લાયો-સુધન ॥ બોલત કોકીલા કીર-

અતહી આનંદ ભયો-ચજી દશી રંગ બરસાયો-સુધન૦ ॥ સપ્તસુર
તીન ગ્રામ-એકવીસ મૂરચ્છના-ભાવે ગુની તાનસેન-સુનો
શાહ અકબર-પ્રથમ રાગ ભૈરવ ગાયો-સુધન બન૦ ॥

ભૈરવ-ચતરંગ.

ચતરંગ ગુનીઅન સખ ગાવે-ગાવે બખવે સખ ગુનીઅન
મીલ-રાગ અલાપ સુનાવે હો-ચતરંગ૦ ॥ નાદર દર દાની-તુમ
દર દર દાની-નીંગ નીંગ દાની તદાની દાની-કડધા ધુમકટ ધુમકટ
તકટ દાની-તાના નાદર દાની કરકે બતાવે-ચતરંગ૦ ॥ જો જો સુર
હો તો તો બતાવે-વામે ધૈવત ક્રોમલ ભાવે-તકટ કડનગ કડાંગ
તકટ-તકટધીના તીલાંગ આવે-ચતરંગ ગુનીઅન૦ ॥

ભૈરવ-ખ્યાલ.

હો સૈયાં આએ કવન દેસ દુરનસેં-કહો મોસેં બતીયાં ખ્યારે-હો
સૈયાં ॥ જાતેહી સુધ લીની ક્યુના-કેસી ચુક પડી સો બતાવો-
કાન બાત મેં માની ન તેહારી-કાહેંકા હોત હો ન્યારે-હો સૈયાં ॥

ભૈરવ-ઠુંમરી.

હુરી મત મારો હમેં ટુલ ગેંદા-બલા મત મારો હમેં ॥ ટેક. ॥
ઝોદા ગેંદ મોહે બાન લગત હયે-તીરછી નીગા તોરી સાંવલીઆ-
મત મારો હમેં ટુલ ગેંદા-બલા મત મારો ॥

ભૈરવ-દાદરો.

હો સખી મોરી દેખરે સલુનો શ્યામ-અધર અધર મોરલી બખવે
કીશોરી હો-સખી મોરી ॥ જીઅરા બિકલાત મોરો-શ્યામકે
મીઝનવાકો-કેસી ધુન ચમક રહી-જેસી ગગન ગોહોરી-હો
સખી મોરી દેખરે સલુનો ॥

લૈરવી--ધ્રુપદ.

બાવરે કે સંગ સાથ બાવરી સો મેં જો બધ-બાપને બીહાએ
દીની-બાવરોહી જનકે-બાવરેં ॥ કર ત્રીશુલ ડમર હાથ,
જનકે મહેશનાથ-દેખલે મે નીકો નાથ—અંગો અંગ ઠાનકે-
બાવરેં ॥ જનહું ન જાત જાત, કોન ગુર કોન તાત-એસોહી
અગમ્ય નાથ, મ્યેંને લીનો માનકે-બાવરેં ॥ કહેત ગુનીતાનસેન-
સુન શાહા અકબર-મેરો ચીત લાગ રહ્યો—કૈલાસ પતિ જનકે-
બાવરે કે સંગ સાથ બાવરી સો મેં ॥

લૈરવી--ખ્યાલ.

જગો મોરે બાલમાં-રેનીયાં બીતી જાયરે-જગો ॥ ટેક. ॥
મીલના હોયેતો મીલલે પ્યારે-આજ મીલનકો દાવ રે-ભોર ભૈ શીર
હમ નહી આવંદા-છુતદા હમારા દાવ રે-જગો મોરે ॥

લૈરવી--ખ્યાલ.

માલી બાગ લગાયા-દેખત રંગ રશ લાયા-માલી ॥ ટેક. ॥ બાગાદી
તેડા વારી-બગીચાહી તેડા-પાતપાત ફલ લાયારે-માલી બાગ ॥

લૈરવી--ટપ્પા.

મેં કેશે મનાવું અપને બાલમકુ-હો મેં કેશે ॥ ટેક. ॥
એશોરી બાલમ મોરી કદર ન જનદા—જ્યું જ્યું મનાવું-ત્યું ત્યું
રશ્યોષ જાય-હો મેં કેશે મનાવું અપને ॥

લૈરવી--ખ્યાલ.

હો બમના સગુન બિચાર-કબ આવેગે પિયા અપને દાર-
હો બમના ॥ આવો મોરે બમના-બેડો મોરે અંગના રે-દહંગી
ગલેકા દાર-હો બમના સગુન ॥

ભૈરવી—કુંભરી.

ગુલ છડીયાં ન મારો શ્યામ-હો મેં વારી ગુલ૦ ॥ ટેક. ॥ ઇન
છડીયાંકી મારી મ્યેં ના મરંગી-તોરે ન્યનોકે લીએ મર જાઉં-હો
ગુલ છડીયાં ન મારો શ્યામ-હોમેં વારી ગુલ૦ ॥

ભૈરવી—કુંભરી.

પનગટવા રોક્યો જાય-હોમેં વારી પનગટ૦ ॥ ટેક. ॥ સાસુ
મોરી જુઠી-નનદી મોરી ખેરન રે-દેવરીઓ નાદાન-હો પનગટ૦ ॥
ધર મેરા દૂર-ગગરીયાં સિર ભારી રે-પતલી કમર લર ખાય-
હો પનગટવા રોક્યો જાય-હોમેં વારી પનગટ૦ ॥

ભૈરવી—કુંભરી.

મોરા નૈયર છુટા જાય-આમુલ મોરાંરી નૈયર છુટા જાય૦ ॥ ટેક. ॥
જાય ડોલીયાં દરવજેપર આધ-અપના બેગાના છુટા જાય-આમુલ૦ ॥

દોહરા—અંગનાતોપર્વત બધ, ઝ્યાર દેહરી ભૈષીદેશ;

હયોઆમુલ તુંમધર અપના, મ્યેં મલી પીયાકે દેશ. ॥

મોરા નૈયર છુટા જાય-આમુલ મોરાંરી નૈયર૦ ॥

ભૈરવી—કુંભરી.

રાતકા શ્વપના નંનદી-જ્યા લીનો જાય રે-રાતકા૦ ॥ ટેક. ॥ રાત
સૈયાં સંગ બોલી ન ચાલી રે-એસો રૂશ્યો જાય રે-નનદી એસો રૂશ્યો
જાય રે-રાતકા શ્વપા નંનદી૦ ॥

ભૈરવી—કુંભરી.

આજમેં લકુંગી સૈયાં-પિયાકુ ન જાને દહંગી-આજમેં૦ ॥
ટેક. ॥ ઇતની અરજ મેરી સુન લે સખીરી-તાએ જાંદગીમેં
તાએદાર મેં રહુંગી સૈયાં-આજ મેં લકુંગી૦ ॥

ભૈરવી—હુંભરી.

હો નૈયા કેસે લાગે પાર-હો મેં વારી નૈયાં ॥ ટેક. ॥ નદીયાં
ગેરી વારી-નાવ પુરાના રે-મૌઘા ઉતારે બેડા પાર-હો નૈયાં ॥

ભૈરવી--સરગમ.

નીસગમ ધ-નીધપમ ગરેસા-નીસગમ ॥ ટેક. ॥ સા ગ સા ધની
સા-મ પગ મ ધનીસા-પમ ગમ નીધપમ ગરેસા-નીસગમ ॥
ગમ ધનીસા ધનીસા-ગસા મગસા-સાનીધ નીધપ ધપમ પમગ મગરે
ગરેસા-નીસગમ ધનીસા-મ મગરેસા-સાસા નીની ધધ પપ મમ
ગગ રેસા-નીસગમ ॥

ભૈરવી—હુંભરી.

તલક તલક સારી રથેન ગુમરી-કરબતિયાં લેનેદે-ટેક. ॥
નાજુક ગૌરી ન્યન રસીલે-કરન ધરત વારીછતીઅન પર-કર ॥
જોઅનથા જાજ રૂપયા, આહતથે સખ કોઇ;
જોઅન રૂપ ગમાયકે, આતન પુછે કોય. ॥ કર ॥
હુસ્ન ચમન મહેબુબકા, વાંહા ન જાવે કોઇ;
જાવે તો જીવે નહી, જીવે તો ઐરા હોય—હો મેં વારી કર ॥
પ્રીતમ વેદીન કોનથે, જો સુખ લાયે જીત;
અબ દુઃખદે ન્યારે ભયે, કૌન ગાવકી રીત.—મેં વારી કર ॥
સટપટ કરતી લાડલી, બોલત અટપટ વૈન;
કુછ પિયાસે ખટપટ ભઇ, ટપટપ ટપકત નૈન—કરબતિયાં ॥

હુંભરી—જાણા.

મુખ ફેર લીયો કરકે બતીયાં-અબ કયું ન લગાવત હો
છતિયાં-મુખ ॥ ટેક. ॥ ગઇ તેરે શીરાકમેં નીંદરીયાં-કહો કેશે કટે
તુંમ બીન રશીયા-મુખ ફેર લીયો કરકે ॥

હુંમરી—જલા.

ધૃગ લોચન મત માતીયાં-તોરી ન્યના મતવાલી સુલતાની
આલમ-ધૃગ ॥ ટેક. ॥ એક રાજના એક સાજના-ગલે માલ ડાલ
ખીસારીયાં-એક ચંદ્ર રૂપ એક બખ્તરૂપ-હથે ગોરે ગાલ અચ્છર
છાતીયાં-હો મે વારી ધૃગ લોચન ॥

હુંમરી—જલા.

બાર બાર સમજવું રે સૈયાં-છતની અરજ મોરી માનોરે સૈયાં-
બાર ॥ ટેક. ॥ હાં હાં કરત તોરે પૈયાં પડત હું-સોતનકે ધર મત
નત મોરે સૈયાં-બાર બાર સમજવું ॥

હુંમરી—જલા.

હોજી ઝમક ચમક રહી દામનીયાં-કહાં પ્રીત લગા ગઈ કામનીયાં-
હોજી ઝમક ॥ ટેક. ॥ ચન ખાક બયો-તન આગ લગી-મોહો
સયન બતા ગઈ આખરીયાં-હોજી ઝમક ચમક ॥

હુંમરી—જલા.

ધે ધો રે જોખનીયાંકો દામ લંગરવા-ધે ધો રે ॥ ટેક. ॥ સુનોરે
લંગરવા મેં ગાલી દહંગી તોકુ-છતની અરજ મોરી માન લંગરવા-
ધે ધો રે જોખનીયાંકો દામ ॥

હુંમરી—જલા.

સજન મુખડા બતલાજ રે-તેરે દેખનકો જ્યા તરસે-સજન ॥
ટેક. ॥ બાલપનકી લાગી લગનવા-છુટત નાહી કરો લાખ જતન-
સુરત બતલા મન મોહ લીયો-સજન મુખડા ॥

હુંમરી—જલા.

યાર તેરે ધર આનેકા-સારી રાત રહ્યા દીલમેં ખટકા-યાર ॥
ખટકા ખટકી બૈ રે પલંગ પર-નીકલ પડા દીલકા જટકા-યાર ॥

હું મરી—જાનાટી.

કાના અંશીવાસેને—ગાગરીયાં ફારી રે—કાનાં ॥ ટેક. ॥ મધકી
માટીયાં—ભરી ગુજરીયાં—પાની ભરને ચલી—બીચમે મીલે સ્યામ—
કનૈયા બૈયાં મરોરી રે—કાના અંશીં ॥

દાદરા—દેશ.

એ કંહી ઝમક ઝમક ચમકત પ્યારી આવે—હુરકી સુરત—મોરકી
મુરત—માહાબી તુર છુપાવે—સૈયાં ઝમકં ॥ મન મોહન એ
બનઠન જબ સયેર ચમનકો જાવે—ગુલસુખુલ રંગીન ફુલ—ઔર
ખુલખુલબી શિર ઝુકાવે—કહીં ઝમકં ॥ પ્રાન પ્યારીકી બાંકી
અદાકી—જ્યાદી કરે તારીફ કયા—ફલકકા મલક દેખ એ ઝલક—
પલકમેં ગશ ખાવે—કંહી ઝમક ઝમક ચમકતં ॥

હું મરી—દેશ.

ન્યન મોરે પીયાકે રસીલે બયે—મેં તો જાગ રહી સારી રચન—
ન્યનં ॥ તુજ બીન સજના—જીઅરા ન લાગે—સુખ ન હો દીલ
ચયન—ન્યન મોરે પિયાકેં ॥

હું મરી—દેશ.

કનૈયા નંદકે લાલા—બજ ગયો બાંશરી બનમે—હો બજનં ॥
ટેક. ॥ કટાય દાલુ બાંશવા જડશે—ન બાજે બાંશકી બંશી—કનૈયા
નંદં ॥ ઉજેરી ચાંદની ચટકે—ગલે બીચ નાગની લટકે—કનૈયાં ॥
પપૈયા બાટમેં બોલે—હીંડોલા બાગમેં જુલે—કનૈયા નંદકેં ॥

હું મરી—દેશ.

જતનમેં કયા કરં સજની—બજ બંશી સુની બનમેં—ટેક. ॥
શ્યામકુ આવત ના દેખું—રાધીકા મનમેં મસ્તાની—ભઈ એક લાલ
શ્રાવનમેં—ચલે ગયે છોડકું જનમેં—જતન મેં કયા કરં ॥

હુંમરી—કાનડા.

ધર જનદે છાંડે મોરી જૈયાં ॥ ધર જનદે ॥ ટેક ॥ હાં હાં
કરત તોરે પૈયાં પડત હું—મોહન મ્યેં જુક રૈયાં—ધર જનદે છાંડે ॥

અમાચ—ધ્રુપદ.

ધુનસેં અજ્ઞા અંશી—આજત શ્રીખીંદરાખન—ઉમંડ ગુમંડ રહ્યો
સુધન અરસત બાદલ પ્રમાણુ—અંશી ધુનસેં ॥ રેશ રેશ ગરજત—
ગોપી ધુન દામની દમકત—ન્યંન રટત રહ્યો સુતન—બાલ તીલક
ધનુપઆન—અંશી ધુનસેં અજ્ઞા ॥

અમાચ—તીલાણા.

જનની તોરી યાદ રયેન દીન—તોરા ગોરા ચહેરા—ભોરા ચોરે ચોરે
હોંશ—જનની તોરી ॥ દીવઅર પરી તુજપે—કુરઆન હો ગઈ વાર—નેશાર
કીયા તુજપે તન જન ઐર ધમાંન—તેરા ન કોઈ સાની આદમ—
જેહાંમે ફાની—જનની તોરી યાદ ॥

હુંમરી—અમાચ.

મોકુ નીંદીયાં ન જગાવો રાજ ગાત્રી દહંગી—તુંતો બયો નીપટ
અનાડી મોસે કીની બલજેરી—સગરી રયન ખીતી તલપત સારી—
મોકુ ॥ એસો છત્ર બલ મોહો કરત સોકન સંગ—પ્રીતકી રીત જનની
કરત ન કાઉસે—હમારે પિયાસેં કર જોર હારી—મોકુ નીંદીયાં ॥

હુંમરી—અમાચ.

કીની અરજેરી—મોરી જૈયાં મરોરી રે—અરજેરી કર પિયાં
છતિયાં છુબત—જોરા જોરી મોરી જૈયાં મરોરી રે ॥ ટેક ॥ દેખો
દેખો સારી મોરી ચુરીયાં કરક ગઈ—અંગુરી મુરક ગઈ—એશી
કા કરત હયે ઠોરી—મોરી જૈયાં ॥

હું મરી--ખમાચ.

સૈયાં છાંડે મોરી પૈયાં-સૈયાં છાંડે• ॥ ટેક. ॥ બીનતી કરતહું મેં
પડું તોરે પૈયાં-સૈયાં• ॥ ટેક. ॥ રૂમક ઝુમક મોરા પાવલ બાજે-
બાજે સાસુ નનદીયાં-સૈયાં છાંડે• ॥

હું મરી--ખમાચ.

રસીયા કાચી કલી મત તોડો રે-રસીયા• ॥ ટેક. ॥ મેરે જીઆમેં
એસી આવત હયે-થર થર કાપે મોરા જીયા રે-રસીયા• ॥૧ ॥

હું મરી--ખમાચ.

અતા પતિ બીના જીયા દગ મગ કરીતો-મદન મલા ચીડીતો-
પત્તી બીના• ॥ ટેક. ॥ શ્વપન્ચાત દીશતી મુરતી સઝાચી-અતા
પલંગ સુના દીસતો-અતા પતિ બીના જીયા દગ• ॥

હું મરી--જલા.

બતાદે સાનુ પંજળ કીતના દુર-બતાદે• ॥ ટેક. ॥ પંજળ
જતીયાં-બડી બડી અખીયાં-મુખપર બરસત નુર-બતાદે• ॥

ખ્યાલ--છાયાનટ.

ખ્યારી નવલ લાડલી રાધીકા-લાડકીલી લોલન સુનત-રશ
રશકી બતીયાં કરકે ખ્યાર-ખ્યારી• ॥ રેશ રેશ દૌલત અંગનવા-
સંગ લીએ તોરે નીકા નીકા-અચલ જોખન સીતલ ગાત્ર-રંગીલી
લાડલી રાધીકા-ખ્યારી નવલ લાડલી• ॥

ખ્યાલ--એમનકહ્યાણ.

લંગર તુરકજી ના છીઓ-મોરી ગાગરીયાં બારી-અખ દૌ ગારી
બીજ નારી-નીરખ નીરખ હશ હશ દેત મોહે તાલી-લંગરના
તું મતો મહા ધીત પીયરવા-લાગોહી આવત ધાવત--અત બાર
બાર મોહે સંગ-હૈરત ગૈરત હું લાજત-મેરી જાત હું બીજ
નારી-લંગર તુરકજી ના• ॥

ધ્રુપદ-ખેડાગ.

ન્યના તોહો ખીરજો રહી-માનત મોરી શીખ-મોરી શીખ રે-
ન્યના તોહો ॥ ટેક. ॥ ખીરજો રહી ખીરજો નહી માનત-ધર ધર
માંગત ન્યન રૂપ બીખ-ન્યના તોહો ॥

હું મરી-ખેડાગ.

લંગર ધીટ મગ મગ રોકત-ટાંકત બલજેરી-કયા બીધ
જાઉં પનીયાં બરન-સાગરકે ધાટ રી-લંગર ધીટ ॥ ટેક. ॥ મો
લાજનસેં મરી જાતરી-નંદકો હૈયો મોસે રાર કરત હયે-સુનીયો
ગોકુલ ગાવરી-લંગર ધીટ મગ મગ રોકત ॥

હું મરી-ખેડાગ.

એરી એરી મેંતો પિયુજકો ધુંદન જાઉંગી-જોગનીયાંકો બેસ
લઉંગી-એરી એરી મેંતો ॥ ટેક. ॥ ઇશનગરીકે આસે પાસે
પિયુજકુ સખદ સુનાઉંગી-બરી એરી મેંતો પિયુજકો ॥

ખ્યાલ-સોરઠ.

પ્યારી તેરે અંગીયામેં ડુલોકી ખાસ-પ્યારી ॥ ટેક. ॥ ચપા
ચખેલી વારી-ઐર ગુલાબા-બમર આવે તોરી પાસ-પ્યારી તેરે ॥

ખ્યાલ-સોરઠ.

મારી કેમ મેલી માયા મારા રાજ-॥ ટેક. ॥ ઇશકની મારી
તારી સોખત આવી-લોકની તજ બધી લાજ-મારી કેમ ॥
કુવામાં ઉતારી વરત જેમ કાપે-કિધુ તેંતો એવું આતોં કાજ-
મારી કેમ મેલી ॥ મન ગંમતા મેવા મને મલતાં-આજ નથી
જડતું અનાજ-મારી કેમ ॥ પ્યાર લગાડીને પરવશ કીધી-
તુંતો મતલબી સીરતાજ-મારી કેમ ॥ પ્યારી કહે ઓ પ્યારા
દીતુરી-દીકો તને બડો દગાબાજ-મારી કેમ મેલી માયા ॥

ખયાલ—સોરઠ.

કહાજી સુનો મોરે રાજ—દુખીઆરીસે મુહ ના ફેરોજી—સુનો ॥
 ૧૧ ટેક. ॥ ખડી નારી દુખી ભારી—અરજ કરે છે—ઈતની અરજ
 માનો આજ—સુનો મોરે ॥ અંખમે અગન જલે—તન ગલે રે
 દુઃખસે દુખી હું માહારાજ—સુનો મોરે ॥ રાજન કહું કાહે—દીલ
 ફરે રે—સમજવત આવે મોહ લાજ—સુનો મોરે ॥ ચિંતાસે
 અતુરાર્ધગટેરે—દુખસે શરીર—ધન હો પાપસે તારાજ—સુનો ॥
 નાથસે ધ્યાન લગા—પાર કરેગે—તખતપે જાયકે બિરાજ—સુનો ॥

હુંમરી—સોરઠ.

મારો મારો મોહ લીયો—છનગારી ખેરન તે મારો મારો ॥
 ૧૧ ટેક. ॥ અમલા દરતમાત મેરો મે આજ—તન મન ધન સખ વાર
 દીયો—અનીહા ખેરન તે મારો મારો ॥

ખયાલ—મલાર.

હેજી રાત ખાલમ હમસે લડે હો—હમસે લડે સારે જુગસે
 ભડે હો—હેજી રાત ॥ ૧૧ ટેક. ॥ નામે બોલી સખી નામે આલી—સુની
 સેજરીયાંપે અકલે પડે હો—હેજી રાત ખાલમ હમસે ॥

હુંમરી—મલાર.

શરાવનકી જુકી આઈ બાદરીયાં—શરાવનકી જુકી— ॥ શરાવનકી
 મન ભાવનકી—જુકી આઈ બાદરીયાં—શરાવન ॥ શરાવનમે ઉંમ-
 ગે દો જોખના—છાંડ ગયો પિયા દેશ પીયરવા—સુધ નલીની ધર આવ-
 નકી—જુકી આઈ બાદરીયાં—શરાવનકી ॥

ખયાલ—ગોડ.

મોર બોલે અયે આઈ શરાવનકીરત—બન ઠન દાર દાર—મોર ॥
 સાજન આએ લો મોરે મંદીરવા—લહું બલૈયાંબાર બાર—મોર ॥

પીલુ—દીપચંદી.

ન્યના લગે સો લગે પરીયાસે—દુર ન જવો પિયાં રાખું
જતનસે—ન્યના ॥ આઠ બહાર ગુણે ગુણશનકી—આસ ચણે કુલકી
કલીયાંસે—ન્યના લગે સો લગે ॥

હુંમરી—પીલુ.

ઉન ખીના સખીરી નાહી પડે મોકુ ચેન—નાહી પડે મોકુ
ચેન—ઉન ખીના ॥ ટેક ॥ કદમકી છૈયાં—દાલુ ગલે ઐયાં રે—બાર
બાર સમજૈયાં—સખીરી નાહી પડે ॥

હુંમરી—પીલુ.

ઝુકી હયે સારી દુનિયાં—સૈયાં મ્યે ના જનુ રે—ટેક ॥ રાહ ન
પાઉં કહી—હું હું શીરી—સીરયે ખાક ઉડાઉં—દુનિયા મે
ના જનુ રે—ઝુકી હયે સારી ॥

હુંમરી—કાલીંગડો.

મોરો મીઠડો બાલમ કાહાં ગયો રે—મોરો ॥ ટેક ॥ અગર ચંદનકે
બયેરે અગારે—ન્યન લગે અસમાનકે તારે—મીઠા સમુદર ઝેર
બર્યા—મોરો મીઠડો બાલમ ॥

હુંમરી—કાફી.

છાંડદે લગરવા મુરખ મોરી બાંહીરે—ધીટ બયો અખ માનતક
નાહી રે—છાંડદે ॥ દોર દોર જટપટ કુંજનમે—નાહક પકડે શ્યામ
રે—નાહક નાહક નાહક રે—ચંચલ છેલા રોકત મોરી બાંધરે—છાંડદે ॥

હુંમરી—કાફી.

યાર સાંવલીયા તુને તો મન લીનો રે—યાર ॥ ટેક ॥ તોરી સાંવરી
સુરત મોરે મનન માની—ચલો ચલો કાન જોખન રશ લીનો રે—યાર ॥
અધર બાંસરી બાજન લાગી—સમ સુર તીન ગ્રામ રે—ગાયન ગાયન
ગાયન રે—ચિંજકી સખી સખ બધરે મગન—યાર સાંવલીયા ॥

હું મરી—કાફી.

રામા મોરી તો ગાંગરીયાં ફારી રે—દેખો દેખોની તુરકવાને બલ
જેરી રે—રામા ॥ મ્યેં જલ જમુના ભરન જતરી—ખીચમેં મીસે
ગીરધારી રે—બાહી સૈયાને મરોર લહીરી—એશી કાહુ કરત ઠઠોરી—
રામા મોરી તો ગાંગરીયાં ॥

હું મરી—કાફી.

સખીરી તટ પનીયાં કેસે જાઉંરી—શખી નાગર નટ અટકત
ખંશી બટ જમુના—તટ પનિયાં ॥ ટેક. ॥ મોર મુગુટવાસો
ધીટ લંગરવા—અધર ચલત ખંશી બટ જમુના—તટ પનિયાં ॥
મહાર બહાર કરત ઠઠોલી—ઉચક ઉચક જા દેખી અખતર—તટ
પનગટ ખંશીબટ જમુના—તટ પનિયાં કેસે ॥

હું મરી—કાફી.

રાજા મોરી મેદીયાંકો રંગ ઉડ જાય—સુરત તોરી જોત જપત—
મોરી ॥ દીલી શેકરસે મેંદી યાં મંગાઇ—ચલક કર આયે—સુરત
તોરી જોત જપત—મેરી મેંદીયાંકો રંગ ॥

દાદરા.

ગોરી તેરે ન્યનોને જાદુશે મારા—ગોરી તેરે ॥ ટેક. ॥ ભર ભર
અખીઆં કજવા પેને—આશકખી હોવે દીવાના—ગોરી તેરે ન્યનો ॥

દાદરા.

તોરી મોરી નહીંરે પીઠાન—મોરા રશીઆ બેદરદી બાલમ—તોરી
મોરી ॥ ટેક. ॥ રેન ગુમાઇ પીયા શોતનકે શંગ—દેખા દેખા તું મારા
ધમાન—મોરા રશીઆ બેદરકી બાલમ—તોરી મોરી ॥ ૧ ॥

દાદરા.

મોરી ગઇરે નયનીયાંકી ગુંજ—કુવે પર બીર પરીરે—મોરી ॥ ટેક. ॥
નયાએ કુવા નઇરે પનીઆરી—નયા જોઅન નઈ રીત ॥ મોરી ॥

દાદરા.

મેં તો તુંમપર વારીરે શાંવરા—મેં તો ॥ ટેક. ॥ ચીર
હમારા લે કદમ ચડ ખેડે—હમ જલમે ઉગારીરે શાંવરા—મેં તો ॥
જો હમ જલશે ખાહાર નીકશે—લોકો હશે દે દે તારીરે
શાંવરા—મેં તો ॥ ચીર હમારા દેઓને મોરારી-તુંમ જોતે હમ
હારી રે શાંવરા ॥ મેં તો તુંમપર ॥ ૪ ॥

દાદરા.

ગોરીયાં પુજન ચલી હનુમાનકુ. ॥ ટેક. ॥ તેલકી પુડીયાં હનુમાનકુ
ચડાવે—ગીકી પુડીયાં અપને યારકુ ખીલાવે. ॥ ગોરીયાં ॥

દાદરા.

જમના કીનારે હયે શ્યામ—શ્યામજી જમુના ॥ ટેક. ॥ શ્યામહી
ગાવે શ્યામહી બળવે—રંગ મીલે જ્યોરી શ્યામ—જમુના કીનારે ॥

દાદરા.

મનવા ખેતી કરો હર નામકી—મનવા ॥ ટેક. ॥ પૈસા ન લાગે
રૂપૈયા ન લાગે—કોડી ન લાગે હર દામકી—મનવા ખેતી ॥

દાદરા.

પ્રીતકી રીત દઠન ચરે હો બલા કઠન—પ્રીત ॥ ટેક. ॥ જદ
લાગી તદ કધુઅ નળની—અખ લાગી દુઃખ દેન—પ્રીતકી ॥

દાદરા.

તું છુપળ રે ચંદા તું છુપળ રે—પીયાકો મીલન કેશે હોએ રે—
તું છુપળ રે ॥ ટેક. ॥ કેતી ગઘ ચંદની કેતે ગયે તારે—કેતી ગઘ
સુખ મેં રો રેન—તું છુપળ રે ચંદા તું છુપળ ॥

દાદરા.

જો તેરા દીવ હમસે ખદા હયે—તું બી ચલાજી હમારા ખુદા

હયે—જો તેશ૦ ॥ ટેક. ॥ નેકી તું કરલે શંગ ચલેગી—અજલકા
ફરેમતા શીર પર ખડા હયે—જો તેરા—દીલ૦ ॥ ૧ ॥

કેરબા.

પિયુ મારો બાલમ દુર થયોરે—દુર થયો દૂર થયો દુર થયોરે—
પિયુ ॥ આંખોથી દુર થયો—હરખોથી દુર થયો દુર થયો જ્યા રે
ચક્રચુર થયો રે—પિયુ ॥ મુશીબત હતી ભલી—અજીબત હતી
ભલી—મુશકેલીઅતમાં જતો રહ્યો રે—પિયુ મારો ॥

કેરબા.

જુઓ કેવી ઊતરી પરી નવ જુવાન—પરી નવ જુવાન પરી
નવ જુવાન—જુઓ ॥ મુખપર લાલી આખીઆં કાલી—ન્યનોના
મારે છે બાન—જુઓ ॥ મોહની દાલી જોખન મતવાલી—
બવાની ખેંચીને કમાન—જુઓ કેવી ॥

કેરબા.

મેરે બોલે નવાખ—કલકતેકી શહેલકુ લેકે ચલો—મેરે ॥
॥ ટેક. ॥ હાથી ઊપર હુદા—ઘોડે ઊપર જીન—માંડંગી ઉપર
દંકા—મુલક લઉંગી છીન—મેરે ॥ છોટી છોટી છોકરી—પચાસ
પાન ખાય—જરા ચુનેકે ખાસતે—નવાખકે ધર જાય—મેરે ॥

કેરબા.

મુવે દરજી વાલે છોરેને ખીગાડી અંગીયાં—ગજ નહી લાયા—
કતર નહી લાયા—તસુ તસુ ભરલીની મોરી છતીયાં—મુવે દરજી ॥

ગજલ.

રાત રોનેમે કટી દીનકોતો આરામ નહીં—
ગીરીઆ ઓ નાલાકે સીવા ઔર કોઈ કામ નહીં—રાત ॥ ૧ ॥
તેરેમહેશીલમે હયે જાના હમે આના હયે મુદામ—

ગયેશેકો હિતજાને અબસ ફેંક કહીં દામ નહીં—રાત૦ ॥ ૨ ॥
 હયેક એહ ગુલમ હયે કયેસા તેરે મયેખાનેમે—
 નતો હયે સાકી યાંહી શીશા ન હયે જામ નહીં—રાત૦ ॥ ૩ ॥
 કુછબીતો રહેમ શીરોજી તુઝે આતી નહીં—
 મીસલે અફલાક બદલ રંગ સુખોહ શામ નહીં—રાત૦ ॥ ૪ ॥
 રૂખ દીખાઓ ન કોઈ હમદમે કાયાકા હમે—
 ખુત પરતો હયે હમે કીઅલેસે કુછ કામ નહીં—રાત૦ ॥ ૫ ॥
 ફકત એક ખુતકી પરરતીશમે ઝુકાતે હયે સર—
 કાશન તો વોહ હયે નહીં હરબી નહીં રામ નહીં—રાત૦ ॥ ૬ ॥
 હમતો કહેતે હયે શીરોજી હયે શીરોજી હયે વોહ—
 અખતો શીરોજીકે સીવા લેતે કોઈ નામ નહીં—રાત૦ ॥ ૭ ॥
 શમસ કહેતે હયે બગ્ન હિસકો ગર આલમ સારા—
 કશતએ “ આરામ ” કોઈ વયેસા ગુલઅંદામ નહીં—રાત૦ ॥ ૮ ॥

ગાજલ.

હમે એક ખોસા અએ દીલબર—અગર દેતે તો ક્યા હોતા—
 વોહ સીમીદસ્તબી હસકર—અગર દેતે તો ક્યા હોતા—હમે ॥ ૧ ॥
 તુમહારી નાજ બરદારી—કરેગેં કામ તલક રીંદો—
 દીઆ મહેબ્બતકા કુછ ન જર—અગર દેતે તો ક્યા હોતા—હમે ॥ ૨ ॥
 ખુતોને છુટ લેકે દીલ—રૂલાયા મરગ એહ ખીસમીલ—
 હમારા દીલ ખુદાસે ડર—અગર દેતે તો ક્યા હોતા—હમે ॥ ૩ ॥
 ખુલાના ગર નથા હમકો—તેરી મેહશીવમે અએ કાતીલ—
 સુરાહી એક આર સાગર—અગર દેતે તો ક્યા હોતા—હમે ॥ ૪ ॥
 સુવે પરબી સીતમ એહી—કીઆ હયે લાશપર મેરી—
 જરા મીટી કામર ઉપર—અગર દેતે તો ક્યા હોતા—હમે ॥ ૫ ॥
 શીરોજી કહેતે હયે હિસકો—જો દીલકી હયે મેરે દુશમન—

ઉસે નામે સીઆહા કાફર—અગર દેતે તો ક્યા હોતા—હમે • ॥૬॥
 રખા હયે દુર ઉસ ખુતકો—કહો પરીઓ ખુદને ક્યું—
 બગલમે વોહ પરી પયેકર—અગર દેતે તો ક્યા હોતા—હમે • ॥૭॥
 મેરી મ્હોખત પરસ્તી કે—લીએ “ આરામ ” વોહ મુઝકો—
 લખે લાલીનકા જોહર—અગર દેતે તો ક્યા હોતા—હમે • ॥ ૮ ॥

ગજલ.

અબસ અએ દીલ રૂઆ માશુક—તું દીલદાર મેરી હયે—
 મયે ખાદીમ હૂં તેરા ખાકસાર—તું સરદાર મેરી હયે—અબસ • ॥૧॥
 ન કર તું હટ મેરી દીલબર—લખોંખે જન આઘ હયે—
 તેરા દીલ સખ્ત હયે અબતર—તેરી રક્તાર બાકી હયે—અબસ • ॥૨॥
 લગાકર તીર પલકોંકા—જગર પારા કીયા તુને—
 કમાંદાર અબરકી શમશીર—કી એવાર જહેરી હયે—અબસ • ॥૩॥
 જતા કર કેઝાં તેરા ચેહેરા—મદલ આંખે ચુરાતી હયે—
 તડપતા હું સુખોહ ઐર શામ—યાદ હરબાર તેરી હયે—અબસ • ॥૪॥
 નઝર કર મેહેરકી મુજપર—ગલ્લેસે આ લપટ મેરે—
 મયે હું “ફરહાદ” અએ માહર—તું દીલદાર “શીરી” હયે—અબસ • ॥૫॥

ગજલ.

જુદા કીસીસેં કીસીકા કોઈ હખીય નહો—
 યે દાગ વોહ હયે કે દુશમનકુબી નસીય નહો—જુદા • ॥ ૧ ॥
 જુદા જો હમકુ કરે ઉસ ચારકે કુચેસેં—
 ધલાહી રાહમેં એસા કોઈ રકીય નહો—જુદા • ॥ ૨ ॥
 ધલાજ ક્યા કરે હુકમા તપે જુદાધકી—
 સીવાય વસ્લકે ઉસકા કોઈ તખીય નહો—જુદા • ॥ ૩ ॥

ગજલ.

કીસ મજેકે રંગસે બન બનકે આતી હયે બહાર—
 હોરનકુ અપને અજબ સજસે દીખાતી હયે બહાર-કીસ ॥૧॥
 ચાંદની હયે શયેર હયે ઔર બાદએ ગુલ રંગ હયે—
 ગર નહી ખોરશેદ તો કીસ કાફેરકુ બાતી હયે બહાર-કીસ ॥૨॥
 મહાતાબીકે મજેમે હાએ વોહિ ખોરશેદ નહી—
 હયેકુ કિસકે હિજરમેં કયા મુફત જાતી હયે બહાર-કીસ ॥૩॥

ગજલ.

જુસે ઇસ્કકા તીરકારી લગે. કિસે જુંદગી જગમે બારી લગે-જુસે ॥૮૬ક.॥
 ન હોયા કિશે જગમે હરગિજ કરાર-જુસે યારજનીસેં યારી લગે—
 ન છોડે મહોબત દમે મરગ તક-જુસે ઇસ્કકી બેકારી લગે-જુ ॥૧॥
 એ હયે આરજુ આશકે પાકકો—ખ્યારે બાત તેરી ખ્યારી લગે—
 અગરતું પરીકે સખુનકા સુને-રકીબોકે દીલમેં કટારીલગે ॥જુ ॥૨॥

ગજલ.

આશકકો તેરે દેખ અએ દીલબાર તું જરા—
 આપની નઝર શીરા પસે દીવાર તું જરા-આશક ॥ ૧ ॥
 ક્યું સેજકે સાથી સીવા આતી હયે તુજે નીંદ—
 અએ યાર જફાકાર હો બીદાર તું જરા-આશક ॥ ૨ ॥
 રૂક્કા ને તેરા આજ લેકે આયાથા કાસીદ—
 તેરી રજસેં આએ હો તૈયાર તું જરા-આશક ॥ ૩ ॥
 સાકી ખડા હયે લેકે યાંહાં બાદે મહોબત—
 એક જામ ભરકે પીલે હો સરસાર તું જરા-આશક ॥ ૪ ॥
 અનસર હયે ખડા ઝેર જહરખેકે ઝમીરા—
 દીલબર મેરી દીખલા તેરે દીદારકુ જરા-આશક ॥ ૫ ॥

“આરામ” અથેન અથેસ ઝૌર અશરત હયે હમ દમૌ-

જલદીસેં આ બગલમેં અથે ખુનખાર તું જરા-આશક૦ ॥૬॥

ગર્જલ.

જુલફોંમે તેરે શુભબદન-દીલતો ફસા જો હો સો હો-

અબકી તેજ તેગસેં-સરભી કટા જો હો સો હો-જુલફોં ॥૧॥

જનન ચલી જીગર જલા-શૌલે ઉઠે હયે જોસસેં-

ધસ્કકે તીરકે જખમોસેં-ખુન બહા જો હો સો હો-જુલફોં ॥૨॥

હાલત હમારી બુલ ગયે-અકલ ઝૌર હોશ ઉડ ગઈ-

કુચેમેં તેરે બટકે હમ-હોકે ગદા જો હો સોહો-જુલફોં ॥ ૩ ॥

કૌન હું ઝૌર કાંહાં હું મ્યેં-આઈ કાંહાંસેં જનઉં કાંહાં-

કરતી હું મ્યેં કીધર ચુજર-બુલી હું રાહ જો હો સો હો-જુલફોં ॥૪

સખ મેરી બીમારી હયે-કામ નહી તખીઅસે-

મુઝસેં મરીજકી કંહી-કી ન દવા જો હો સો હો-જુલફોં ॥૫॥

ગર્જલ.

હમેં જહાંસેં નહીં કામ હમ આશક દીવાને હયે-

ગયે હો આપ કાંહાં કર હમસેં તો અથેસે બહાને હયેં-હમેં જહાં ॥

દાહરો. } હાય દીખાકે ન્યનકી-રસીઆને તલવાર—

} તનકે કીને તુકડે--કચેજો માર કટાર--

ખડે યાંહાં શૌકસે હમ અપને એહ સરકો કટાને હયેં-હમેં ॥ ૧ ॥

દાહરો. } બુલ ગયે અબ હમ ધરમ-બુલ ગયે ધમાન--

} પુજત હયેં વો મુરતે--ભવા જીનકે કમાન--

મસજીદેં હમસેં મસ્તોંકી અબ તો મયેખાને હયેં-હમેં જહાં ॥ ૨ ॥

દાહરો. } મડકત શૌલે પ્રેમકે--રાખ હુવા બદન--

} તન મન સારા જલ ચુકા-ન્યન પડત અગન--

તુમારી પ્યેલુમેં જાની ક્યા બીઠાને બેગાને હયેં-હમેં ॥ ૩ ॥

દાહરો.) રહેન સારી જાગરહે-પર ન હુંવા મીલાપ--
) દે ગયેયે જો બચન-ભુલ ગયે હો આપ--
 ઇરક બારીસે હુવે તર હમારે સરાને હયે-હમેં ॥ ૪ ॥

દાહરો.) ગુજર ગઇ હયે ધડી ધડી-ગુજરે દીન ઔર સાલ--
) અબતક જાલીમ આયે નહી-ક્યા મેરા એહ હાલ--
 ખ્યાલે યારમેં અફસોસ ગુજર ગયે જમાને હયે-હમેં ॥ ૫ ॥

—:૦૨૬૦:—

ગજલ.

દીલ દીજરમેં દીલદારકે-દીવાના હો ગયા—
 સર ઇશક ચશ્મેસેં ગીરા-દુરદાના હો ગયા-દીલ ॥ ૧ ॥
 એખલાસમે અયે યાર વો-બયેદા ન મેરે પાસ—
 દુરકતમેં ઊસકે હમકો અબ-ગમ ખાના હો ગયા-દીલ ॥ ૨ ॥
 ગુલશને દીલકો મેરે-ઉસને કીઆ તારાજ—
 ગુલસને મુરજકે સબ-વીરાના હો ગયા-દીલ ॥ ૩ ॥
 ન હોશથી ઊસમેં જરી-જબ આયા ઇસ તરફ—
 એક બ એક કીસ સહેરસે-શીર શાના હો ગયા-દીલ ॥ ૪ ॥
 સુલેમાનયા આયા ઉતર-યા થા કોઈ અખ્તર—
 આના હુવા યાંહાં જીસ કદર-યુંહી જના હો ગયા-દીલ ॥ ૫ ॥

ગજલ.

અજબ હયે બાંગકા ખ્યાલા-અહા હા હા હહા હા હા--
 મુજે ખુશ કયેફમેં ડાલા-અહા હા હા હહા હા હા-અજબ ॥ ૧ ॥
 લાઆ જો એક તેરા ઘોટ-ગયા દમ તનસે મેરા છુટ--
 ગીરા પીતનકા હયે જલા-અહા હા હા હહા હા હા-અજબ ॥ ૨ ॥
 બના હું મસ્ત મસ્તીમેં-ન ઇસકા સાની હસ્તી મેં--

હુવા પીકે મ્યેં મતવાલા-અહા હા હા હહા હા હા-અનખ્ય૦ ॥૩॥
નયા હયે રંગ નછ રંગત-અનખ્ય ભંગ હયે તેરી સંગત—

તું હયે શાહ સખકા રંગીલા-અહા હા હા હહા હા હા-અનખ્ય૦ ॥૪॥
કહીં હયે સખજ ઔર પીલા-કહીં ઊજલા કહીં કાલા—
કહીં હયે સુરખ ઔર નીલા-અહા હા હા હહા હા હા-અનખ્ય૦ ॥૫॥

ગર્જલ.

ઓ કાન હએ જો દીલશે, તેરા મુખતેલા નહી;
કીસકી જાંપે યાર, તેરા તજકેરા નહી. ॥ ઓ૦ ॥ ૧ ॥
આવ ન આવ પાસ મેરે, બેઠો ન બેઠો;
હોના હએ મુજ ગરીબપે, દીલસે ખદા નહી. ॥ ઓ૦ ॥ ૨ ॥
આદમકુ ખુદા મત કહો, આદમ ખુદા નહી;
લેકીન ખુદાકે નુરસે, આદમ ખુદા નહી. ॥ ઓ૦ ॥ ૩ ॥
હમ જાનતે હએ હંસનકી, તુમકુ ગરર હએ,
તુમ જાનતે હો કે મુજસા, કોઇ દુસરા નહી. ॥ ઓ૦ ॥ ૪ ॥
કહેતા હએ કીસ ગુમાન પર, તું હમકું દોઝખી,
ઝાહેર તેરા ખુદા હએ, હમારા ખુદા નહી. ॥ ઓ૦ ॥ ૫ ॥
ખીમાર ઇશક દેખકર, કહેને લગે તખીય,
આઝાર ઇશકકા કખી, હોતા શદ્દા નહી. ॥ ઓ૦ ॥ ૬ ॥
તનહા લહેદમે છોડ ચલે, હમકું સખ અઝીઝ;
ઉસ વખતમે કીસીકા, કોઇ આશના નહી. ॥ ઓ૦ ॥ ૭ ॥
ઝોરે ખુદા લીખાયા, હમારે નસીબમે;
તગદીરસે ગીલા હએ, તદખીરસે ગીલા નહી. ॥ ઓ૦ ॥ ૮ ॥
કુચેમે ઉસકે જાનેકુ, “નાસેહા” મના ન કર;
અફસોસ તેરાહી દીલ, કીસીસે લગા નહી. ॥ ઓ૦ ॥ ૯ ॥

ગજલ.

દીલકે દેનેસે કીસી રા મુજે ધનકાર નહી, દીલતો મએ દેહિ ચુકા;
 પર મેરે હાલસે અખતક તું ખખરદાર નહી,યે તમાસા હયે નયાન૫૧૥
 હમતો મરતેહેં તેરે હેઝરકે મારે મારે, મેરે પ્યારે પ્યારે;
 શીર ગયે સેંકડો સીરપર મેરે આરે આરે, અબી આના હોતો આ.૥૨૥
 નાતો તગદીર ના તદખીર બન આતી હયે, ન દયા બાતી હયે;
 સર બસર આસ તખીખોંકી ધખ્યા જતીહે, જખકે આતીહે કઝા. ૥૩૥
 બાદ મુદતે હુધ આજ મુલાકાત નસીબ, ન હુધ એક બાત નસીબ;
 મરગએ પર ન હુધ વસલકી એક રાત નસીબ,વોહએ તકદીરે ખોદા.૥૪૥
 ખોલ દેતા હું અગર આપકે કાન બલા, હસકુ સુન લીજીએ જરા;
 અશરમે હાથ મેરા આર ગીરેબાન તેરા, મુનસફી પેસે ખુદા. ૥ ૫ ॥
 હજરતે ઈશક મીઆં હમતો તુમે જાન ચુકે, ખુબ પહેજાન ચુકે;
 ખાક કદમોકી તેરે જ્યબતો હમ છાંન ચુકે,ચલો બસ ખાઓ હવા.૥૬૥
 મેં તો કહેતાયા “હોસેની” કહીં એદીલ નહગા,દેખો પાવેગા ખતા,
 કહેના જલમને નમાના મેરા એક બાર જરા,હસકી સુનલીજે મજા.૥૭૥

ગજલ.

તુજે હય શોક મીઝનેકા, તું હરદમ લઉ લગાતા જ,
 જલાકર ખુદ તું માઇકુ, ભશમ તનપર લગાતા જ. ॥ તુ૦ ॥ ૧ ॥
 પકડ કર હશકકા જાદુ, શકા કર હીઝરસે દીઝકુ;
 છુધકે છુલકુ લેકર, મુસલ્લે પર ઉડાતા જ. ॥ તુ૦ ॥ ૨ ॥
 મુસલ્લા ફાડ તસખી તોડ, કીતાબા ડાલ પાનીમેં;
 પકડ દસ્ત મએ પરસતોકા,ગુલામ ઉનકા કહેલાતા જ. ॥ તુ૦ ॥ ૩ ॥
 ન મર ભુખા ન રખ રોજ, ન જ મસજીદમે ઝસેદા કર;
 ઉગ્રુકા તોડદે કુખ, શરામે શોક પીતાજ. ॥ તુ૦ ॥ ૪ ॥

ન હો મુલ્યાં ન હો ખામન. ધુધકુ છોડકર તું જા;
હુકમ “નાના કલંદરકા” અનલ હક તું કહેલાતા જા. ॥તુનાપા॥

ગજલ.

નામવર એશકમેં હો બલામેં બદનામ હુએ;
દરદસે કામ પડા એશસે ના કામ હુએ-નામવર૦ ॥ ૧ ॥
યારો તુમ જીનકી જાનાસે યે દોઆકે ખાહાન;
લમે ખુઓસે વોહી તાલેમે દોશનામ હુએ-નામવર૦ ॥ ૨ ॥
મુરગે દેલ ઉડકે કહાં જાએ તેરે ફદેસે;
ખાલ જો દાના બને મુએ સીલાકામ હુએ-નામવર૦ ॥ ૩ ॥
રામ રામ ઉનકુ કહો, ચાહો કરો ઉનકુ સલામ;
વોહ ખુતે શોખ કીસીકે ન કલી રામ હુએ-નામવર ॥ ૪॥
ઘદકે ચાંદકા ઘોડા મહે રમજાનમેં પડા;
જલવેગર વે જો સરેશામ લમે ખામ હુએ-નામવર૦ ॥ ૫ ॥
હીરમેતરસે નીકલતા હુએ ધુવા જલતે વકત;
આહ કરતે હુએ વોહી એશકમેં જો ખામ હુએ-નામવ૦ ॥૬॥
શામસે સુખહ કધ, યાર ન આયા અખતક;
કોન કહેતાયા, “તોરાખ”આવેગા યાં શામ હુએ-નામવ૦ ॥૭॥

ગજલ.

કતલ કરનેકુ આશકકુ નિગેં તલવાર કાફી હે,
બિરહકે અખમકા મરહમ તેરા દીદાર કાફી હે. ॥ કત૦ ॥ ૧ ॥
પરેશાં દિલ દીવાનેકુ નહીં દરકાર અંજરોકી;
દિલોકુ કયદ કરનેકુ ઝુલ્ફ વલદાર કાફી હે. ॥ કત૦ ॥ ૨ ॥
ન તસખીહ હે ન સેજદા હે નહીં મંતલબ કીતાઓંસે;
તસવર બન ગયા દિલમે તો એહી તકરાર કાફી હે. ॥કત૦ ॥૩॥

પરેશાં દેખકર મુજકુ ઝુલમ ઇતના ન કર અલિમ;
 શકત મેહુરખાનીસે સુખનકા પ્યાર કાફી હે. ॥કત૦ ॥ ૪ ॥
 છોડ જા મત એકીલા ઇલાં મુજે ઇસ ફના મુકમોમે,
 ઝફરકુ ચરમકા ઇશાર જખે કરનેકુ કાફી હે. ॥ કત૦ ॥ ૫ ॥

ગઝલ.

ગઢ એક બ એક જો હવા પલટ, ન તો દીલકુ મેરે કરાર હે,
 કઈ ગમ શીતમકા મ્યે ક્યા બયાં, મેરા ગમસે શીના ફીગાર હે. ॥૮૬૬.
 યારો હીદેખો તઆહ હુધ, કહું ક્યા જો ઉનપે જફા હુધ;
 છસે દેખા હાકમે વખતમે, કહા એતો કાબિલે દાર હે. ॥ ગઢ૦ ॥ ૧ ॥
 ન દીખાયા ઝેરે ચમન ઉને, ન દી ઘોરો કીશને કફન ઉને;
 કીઆ કીસને યાર કફન ઉને, ઐકી ટ્રૌન ઉનકી મજારહે. ॥ગઢ૦ ॥ ૨ ॥
 યારો દેખા કઇ સુના દે દીઆ, લાખોકુ ફાંસી બેગુનાહ;
 વસે કલમે ગોવોકે તરફસે, અબતક દીલપે ઉનકે ગુઆરહે. ॥ગઢ૦ ॥ ૩ ॥
 બક્ષા લે તનસે જો સર મેરા, ન તો જનન જનસે ડર જરા;
 કઇ નીકલેબી એ દમ ખોદા, મેરી છંદગી એક બાર હે. ॥ગઢ૦ ॥ ૪ ॥
 શમો રોજ ફુલોમે જા તોલે, કહો ખાર ગુલસનમે કચુ મીલે;
 ઓતોતોક આર કૈદોમેજામીલે, કહાગુલકેબદલે એહારહે. ગઢ૦ ॥ ૫ ॥
 ન થા શહેર દીલી એ થા ચમન. વસે સખ તરોંકે વાંહ થા ચમન;
 ઓ ખેતાબ શાહી ઉઠ ગયા, અબતો ઉજરા મેંદ રહે. ॥ગઢ૦ ॥ ૬ ॥
 યાં હાલ તેગ જો સખકા હે, એ કામ કુદરતે રખકા હે;
 યાઅહારથીજો ખેજાંહોઈ, વહાંખેન્નદેખાતો બહારહે. ॥ગઢ૦ ॥ ૭ ॥
 ન દુશમનીથી કોઈ ગેરશે ન અપનાહી કોહી બએરીથા,
 એઅશલઅજલકેહેશહેરમે, કીયાજાખુકાજેશિકારહે. ॥ ગઢ૦ ॥ ૮ ॥

ગર્જલ.

જીશકુ હ્યેજત હયે સજનકે દીદકી--
 ઉસકુ ખુશખખતી હયે સુખહે ઈકી-જીશકુ ॥ ૧ ॥
 મુખકે ઉપર જીહક અયે દરીયાયે હુશન--
 મૌજ હયે એહ ચશ્મ એ ખોરશીદ કી-જીશ ॥ ૨ ॥
 દીલ મેરા મોતી હો તુજ બાલીમેં જા--
 કાનમેં કહેતા હયે બાતે બેદકી-જીશ ॥ ૩ ॥

ગર્જલ.

મજા જો આજ હયે પાયા-ન પાયા હયે કમુ અયેસા--
 ન ઉલટકા મયે શીરી-અખાયા હયે કમુ અયેસા-મજા ॥ ૧ ॥
 તેરી ચશમોકે નરગીસમેં-હુઈ હું મુખતીલા જાલીમ--
 ન કાજલ આંખોમેં તુને-લગાયા હયે કમુ અયેસા-મજા ॥ ૨ ॥
 તજહલી તુઝમેં જો હયે એ-ન હોગી માહેતાખામેં--
 ન જલવા શમસને અખતક-દીખાયા હયે કમુ અયેસા-મજા ॥ ૩ ॥
 ન જાનું કૌન હુંગી મ્યેં-ન હયે માલુમ હું કાંદાંપે--
 હમારા હુરત હમને અયે-બુલાય હયે કમુ અયેસા-મજા ॥ ૪ ॥
 તુંહી " આરામ " હયે મેરા-તુંહી હયે જીંદગી મેરી--
 ન આંખોમેં મેરે કોઈ-સમાયા હયે કમુ અયેસા-મજા ॥ ૫ ॥

ગર્જલ.

નહી રાતો દીન હયે કરારો ચયેન-મેરા ઝખમી દીલ પરેશાન હયે--
 અખસ સખ જુલમ હયે મેરે સર-અરે બેવફાએ જહાંન હયે.-નાન ॥
 કહું કીસસેં મ્યે અપનાં બયાં-ન કીસકો હયે મેરા મરઝ યાં--
 હાએ દીલમેં હયે મેરા દરદન્યાં-જાતી ગમસેં અખ મેરી જાનહયે-ન ॥
 અરે અયે ઝાલીમ ફલક બેવફા-નકર મુજપે તું ઇતની જફા--

મુઝપે કીસ કદર હુવે હયે ખદા-સચકે ખેરહેમ તું અસમાન હયે-ન૦
કાંવા માથુક હયે મેરી મનહરન-બગયેર ઉસકે ન મુઝકો હયે અયેન
અરે હું તડપતા મ્યે દીન રયન-મેરા ગમસે સીનાખીરીયાન હયે-ન૦

હોરી.

નાથ મોકુ દુઃખમે ગીરાઇ-મોરે પિયુસે છુડાઈ-ટેક ॥ પુછત
પુછત બાલમાં નપાયો-પરદેસવા મ્યે તો આઈ-કોઈ કહત મ્યે
ન પાકિંગી રાજન-વાંકી-આહા વાંકી નીશાની ન પાઇ-નાથ૦
॥ ૧ ॥ દેખત દેખત બાટ મોહનકી-અખીયાંગી મોરી દુખાઇ-
કાંદુસે વાંકો દરશ દેખુંગી-મનમે-આહા મનમે કદન હયે
બુદાઇ-નાથ૦ ॥ ૨ ॥ દુખત દરીયામે આંબુકે હું મ્યે-રોવત જન
ગમાઇ-બરખાકી ન્યનોસે નદીયાં બહેત હયે-મોરી-આહા મોરીબી
લાશ બદાઇ-નાથ૦ ॥ ૩ ॥ મંદીર અંદર જાંઝી તીરથકો-
બગને તો મોકુ દગાઇ-ધ્યાન લગાવુ હરકાલી અખસે-વોહી-આહા
વોહી કરેગા રસાઈ-નાથ૦ ॥ ૪ ॥ “ આરામ ” અખતો મ્યે ના
કરુંગી-મોરીતો હોગીદસાઈ-પિયુસે મીઝુંગી ॥ “ આરામ ” કરુંગી-
દીલમે-આહા દીલમે હયે એહી સમાઇ-નાથ મોકુ ॥ ૫ ॥

હોરી.

આજ હુરાં અસત મનાવે-અપને નખીજકે આગે-આજ૦ ॥ ૧ ॥
તુરોકે પ્યાસે લીએ લાતોમે-અતર સુંગધ લગાવે-દે દે તાલ પરી
સખ નામે-સેજ ખુદાકુ રીઝાવે-આજ હુરાં ॥ ૨ ॥

હોરી.

અંચલ નાર અટારીપે ચઢકે-મારત હયે ગોલી ભરકે-અંચલ ॥
૧ ॥ ન્યનનકી તો બંદુક બનાઇ-કાજલકી તો રંજકી-દાગ દીલોદા
મંદા પહીતા-ગુંગટકે પટ ઝલકે-અંચલ ॥ ૨ ॥

હોરી.

ગાવન ગા ચુકે ઓ હોરી હોરહી-ગાવન૦ ॥ ટેક. ॥ આવન
કહે ગયે હજુઅ ન આયે-મેં બેરાગન ભધરે-ગાવન૦ ॥ ૧ ॥

હોરી.

પિયુ નાંહી આએ હમારે-કાહે સખીયાં કહૂંરી-ટેક. ॥ પરદેશવા
મોરે બાલમ ગયે રે-છાંડ અકેલી સીધારે-કારતકમેં જીયા ધરક
ર હોરી-આવેગે બાલમા પ્યારે-પિયુ નાંહી૦ ॥ ૧ ॥ માસ ગયે
વો તો રોય રોય રે-આસ રહી મનમાં રે-માગસરમેં વાકી દેખ
રહી રાહ-સેજ પલંગતો બીછા રે-પિયુ નાંહી૦ ॥ ૨ ॥ પોસમેં
હૈંશ એહી મનમેંથી-કે સજન આવેગે દારે-પોસકે સાથ ગયો માલ
સગરો-નં અબતક સૈયાં પધારે-પિયુ નાંહી૦ ॥ ૩ ॥ કાગનમેં લાલ
પગડી રંગાધ-બનઠન બયેહી સવારે-પીચકારી ખેલુંગી રાજનકે
સંગ-અમીર ગુલાલ હોડા રે-પિયુ નાંહી૦ ॥ ૪ ॥ અછતરકી હાથે ધ્રુપ
પટે રે-અગન પડત પિયુ બિના રે-મનકીતો આગ બુજવન નઆયે-
કોએના બયે હાડ સારે-પિયુ નાહી૦ ॥ ૫ ॥ વધશાખમેં ભર ભર
આધ બદરા-ઘટાકે બયે રંગ કારે-ગરજ ગરજકર ચમકત ખીજલી-
ધ્રુપ ગયે સખ તારે-પિયુ નાહી૦ ॥ ૬ ॥ ટપકત જોષમેં ખુંદ મેહકી-
પિયુ પિયુ પપૈયા પુકારે-પિયુ ખીન ન્યનન ભધ્યાં મોરી એહ-
સાવનસેબી દુહારે-પિયુ નાહી૦ ॥ ૭ ॥ આપાડમેં ખુબ ખીલી
ચંમેલી-બયેહી મ્યેં ગજરે ગુંદારે-ગરવા પિયાકે મ્યેં દારંગી હરવા-
શરાવનબી યુંહી ગયા રે-પિયુ નાહી૦ ॥ ૮ ॥ ભાદરાવામેં મોરી
આસ તુટી-ઝોચનસેં બહી ધારે-સાજન અબતક વો આએ નાહી રે-
જોચન મીના ધ્રુવમાં રે-પિયુ નાહી૦ ॥ ૯ ॥

હોરી.

મધવા ગુલાબીકી જામ-સખીરી-પીસે પીલાસે જખતક એ રત
હયે-મધવાં ॥ટેક. ॥૧॥ મધવા પીલાદે-સ્વર્ગ ખુલાદે-બનરહું તેરી
ગુલામ-સખીરી પીસે પીલાસે જખં ॥ ૨ ॥

હોરી.

સોહું ન સોને ન દહુંગી કનૈયા-ફગવા લહુંગી જગાયે જગાયે-
સોહું ॥ટેક. ॥ અખકે ફાગ પિયા આવન કીનો-મોરલી મધુર અખય
અખય-તુંમખીન મોહેકુ કલ ન પરત હયે-રાખુંગી ગાય અખય
રીઝાય-સોહું ॥ ૧ ॥ અખીર ગુલાકી ભર ભર મુડી-અતર ગુલાખ
મીલાય-એક પલહુ પિયા જાને નદર્ડિંગી-રાખુંગી ગરહા લગાય
લગાય-સોહું ॥ ૨ ॥

હોરી.

શ્યામ મોહે ચોરી લગાઈ; એશી હોરી ખેલાઈ ॥ શ્યામ ॥ટેક ॥
ખેલત ગેંદ ગીરી જમુનામે, કાને મોરી ગેંદ ચુરાઈ; હાથ ડાર
અંગીયાં ખીચ દેખે, એક ગહી દો પાઈ. ॥ શ્યામ મોહે ॥ ૧ ॥

હોરી.

યા શ્રીજમે હોરી ખેસે કામની-માયે ટીકવાકી ચમકેદામની-યાં
॥ ટેક. ॥ છનકો પિયા પરદેશ ગવન કીનો-કાન દેશ પીયા છાઈ
છાવની-માયે ટીકવાકી ચમકે ॥ ૧ ॥

હોરી.

મતવાલી કામના, હશકર ગાલી દે ગઈ. ॥ મત ॥ટેક. ॥ ગાલીકી
ગાલી તોનાકા તોના, ન્યનમે કછુ કેહે ગઈ. ॥ મત ॥

હોરી.

મ્યેં બેરાગન ભલી રે શ્યામ મોહે પિયા મીલાવો-મેં બેરાગન ॥

ટેક. ॥ એક અંધારી કાઠરી વામે દીવા ન બત્તી રે—અધ્યાં પકડ
કરકે ચલે વાંકા શંગ ન સાધી રે—અંધે બેરાગન બહી રે ॥ ૧ ॥

હારી.

યા બ્રીજમે કાઠી ખેલ ન જાને—ગોપન હોરી ખેલાવે—યા બ્રીજમે ॥
॥ ટેક. ॥ અંચરા પકર મોરી બૈયાં મરેરે—કંઈ કંઈ દશન
ચલાવે—સાથબી સોવે નીંદબી ખોવે—અપનો ભેદ ન બતાવે—યા
બ્રીજમે કાંઈ ખેલ ન જાને—ગોપન ॥ ૧ ॥

હારી.

હોરી કેશે ખેલુંગી મેં શાંવરીઆકે શંગ. ॥ ટેક. ॥ મૌઅર
બાજે મોરચંગ બાજે—ઐર બાજે મૃદંગ.—શાંવરીઆકી મોરલી
બાજે—આલમ હોગયા દંગ. ॥ હોરી કેશે ખેલુંગી મેં ॥ કારે
કારે માટ ભરાએ—ઉશમે ગુલાલ રંગ—ભર પીચકારી મુખપર
મારી—આલમ હોગયા દંગ—હોરી કેશે ખેલુંગી મેં શાંવરીઆ ॥ ૨ ॥

હારી.

હેરી આજ નાયત બ્રીજકી ગોરી રે,—લોક દેખન આવે ॥ ટેક. ॥
સુંદર નાર લટકશે ચલે,—કુમકુમ ગુલાલ ઉડાવે,—લોક દેખન
આવે. ॥ હેરી આજ ॥ ૧ ॥ ફગવા મોરે મન ભાવે ઉનકું—આનંદ
મંગલ ભાવે—સુંદર નાર સખકું રીઝાવે—લોક દેખન ॥ ૨ ॥

હારી.

જરે જરે કનૈયા મેં ગારી દહંગી—એ કોન ખરા મેરે
તીર રે ॥ જરે જરે ॥ ટેક. ॥ હાથમેં ગુલાલ કમરપે દૂપતા—
કાએકું ઉડાવે અખીર રે—જરે જરે ॥ ૧ ॥ બરજ રહી બરજને
નહી માને, આખર જાત આહીર રે—જરે જરે કનૈયા ॥ ૨ ॥

હોરી.

શ્રીજમે હોરી ખેલન ચલોરી. ॥ ટેક. ॥ સુવા રે ચંદન અતર
ચરગજ—મોહન મુખ મીલોરી. ॥ શ્રીજમે ॥ ૧ ॥ ઓહી ગોકુલ
નંદી ખીંદરાખન—ઓહી જીવનકો બયોરી. ॥ શ્રીજમે ॥ ૨ ॥
અધ અધ દાગ રચ્યો હયે ખીંદરાન—ગોપીઅન રંગમે બંદો રી.
॥ શ્રીજમે હોરીખેલન ॥ ૩ ॥

ગરબી.

(જોયું જોયું રે મુંબઈ સોહર, વડોદર ખલુ સાઈ) એ રાગ
મારી મારી ગઘ પ્રેમ કટાર, ગોવાલન અલગેલી ॥ ટેક. ॥
નખરાંવાલી નાર તે ખ્યારી, ખનાવી ગઘ ખેદમ જો;
હસી હસાવી મુજને ફસાવી, કરી ગઘ બદ નામ—ગોવાલન ॥ ૧ ॥
લટકો ભારી તાલશે કુમારી ને, મીડી બહુછે ચાલજો;
લોચન પત્રમાં હરણુ લુલાવે, ગાત્ર મુલાખી લાલ—ગોવાલન ॥ ૨ ॥
માત્ર મતા હું તજુ દહીં શકે, તજુ દહીં સંસાર જો;
જીવ તજુ સકે તજુહું સુખને તુંજો મલે નહ નાર—ગોવાલન ॥ ૩ ॥
નયેન ખતાવી દીલકું લોભાવી, ચાલી કાંઠાં તું જાય જો,
ગેલ તું મીઠા બોલ ખે નારી, સા કારણુ મચકાયે—ગોવાલન ॥ ૪ ॥
દાસ હું તારો થઈ રહું તું, મુજને આપે ખ્યાર જો;
તન મન ધન હું દહીં લુટાવી, થઈ ગલાનો હાર—ગોવાલન ॥ ૫ ॥
લાયમાં આપી લાય રસીલી, જાયે છે દહ તું થાપ જો;
દીલ દરપણથી મીટેન મારા કમુ આ તુજનો છાપ—ગોવાલન ॥ ૬ ॥
હુધ દહીંની માટલી માથે, લખને ગઘ દીલદાર જો;
વાટે મલી તું આંખ લડાવી. લગાવી ગઈ તલવાર—ગોવાલન ॥ ૭ ॥
હુખી જોભો હું ગોવ.લીઓ ને, હસેછે તું અનમણ જો;
“આરામ” ની કાંઈ વાણી સુણાવી, જ તું મહને નાદાન—ગોવાલન ॥ ૮ ॥

ગરબો-રાગ માંડ.

રંગીલી રંગીઆમણીછે રાત આજની-
 સુંદર સુખ સોમે છે ચાંદની સાંજની-રંગીલી ॥ ૧ ॥
 ચાંદ વિના શી રાતડી રે-રૂપાવિના સંગાર—
 રશ વિના શી વાતડી રે-સુખ વિના અંસાર—
 જે દૈવત અપજસે મળી તે શુંજ કાજની-રંગીલી ॥ ૨ ॥
 વેરી થાય મિત્ર બાધ-સીયાળ થાય શેર—
 મેરૂ જાગે થાય રાધ-સમજ દિનનો ફેર—
 “શીરોઝ” કહે ફેજ થાય શત્રૂ તાજની-રંગીલી ॥ ૩ ॥

લાવણી.

મારા દીક્ષના દીલબર જાન કે મનના પ્યારા, ઓ મનના
 પ્યારા; હું જુરી જુરી પીલી થઈ છું, કારણ તારા. ॥ ૧ ॥
 શું કહું દુઃખની વાત, કરમની કહાની; તમે હતા ધણા નાદાન, હતી
 હું નાહાની. ॥ ૧ ॥ જેમ ચડે પાણીમાં પુર, બળેછે જુવાની;
 મેં તારા ઇશકને કાજ, તજ્યું અન પાણી. ॥ ૨ ॥ તમે આવો
 મેહેલ દરમિયાન ધણીજ હું રાજ; ત્યાં માંડો ઇશકની રમત, કે
 ચોશરઆજ. ॥ ૩ ॥ તમે જીતો તો લીઓ મુને કે, શાજન મારા;
 હું તનમન ધન શહુ કરું, હશતક તમારા. ॥ ૪ ॥ જનમ આપે
 મા આપ, કરમ નહીં આપે; યદી મારી તગદીર, કરીઓ તે માઆપે.
 ॥ ૫ ॥ હું લહું જોગનનો વેશ, કરું નીત ફેરા; તમે જુકી કરોના
 વાત, ઘેર દહું દેરા ॥ ૬ ॥ બોલાવું સહુ શખીઓને, કરું મેજ-
 બાની; શાહેલી ફકીરના ઘરની, બણીજ મેહેરબાની. ॥ ૭ ॥

ચાર સ્ત્રિઓ પતિના વિયોગમાં ગાય છે.

લાવણી.

એક ચાર નાર દીલદાર ચક્કી દેખનકુ;
 રસ્તેમેં મીલી સખ સાથ જગી બોલનકુ. ॥ ૧ ॥

ચોક ૧.

કહે પરદેશન ય્યા કરે સખી સુન લેના;
 ગયે છાંડ સજન પરદેશ, કીશે દુઃખ કહેના. ॥
 મૈં સોલ બરશકી નાર, જોખન મદમાતી;
 મેરી બીના સજન દીનરયન, જલત છે છાતી. ॥
 મેરી બિરહ જાલ ખુબવન, કહો ડોન પાની;
 મૈં લહુ જોગનકા બેશ, હુંદને જાની. ॥
 ગર મીસે સજન તો લજન, છોડ એક બહાર—
 કરે ખુબ પ્યાર, સુખી સંસાર, માનુષ્યે બહેનાં;
 ગયે છાંડ સજન પરદેશ, કીશે દુઃખ કહેના. ॥ ૧ ॥

ચોક ૨.

મંગ બોલલી મરાઠન નાર, કાર દુઃખ મજલા;
 કાય સાંગુ બાઈકા ગોષ્ટ, સક્યાની તજલા. ॥
 માઝા સંગ શોડુનસી જેસે, મેલી મીં નારી;
 સ્વપન્યાત નાહી સુખ કહી, અતા મજલારી. ॥
 માઝી જલલી જુવાની, કાહે સાંગુ મીં બહેનાં;
 માઝી લ્હાન ઉમર તીસ, નાહી મલા સુખમ્યના. ॥
 અતા કરા કૃપા ગોવીંદ, નારાઈન દેવા;
 મલા બેઠવાવે પતિનાથ, કરે તુઝિ સેવા. ॥
 મલા મદન ચીડતો સાર, અગો બયા કાર—
 સિવા મઝા યાર, દુઃખી સંસાર, દીસતો મજલા;
 કાય સાંગુ બાઈકા ગોષ્ટ, સક્યાની તજલા. ॥ ૨ ॥

ચોક ૩.

લાણે સુણો કચ્છણ્યે ગાલ, છડેવ્યો પ્યારો;
 આંઉ કૈયાં કોરો ઓપાય, બ્યો જનમારો. ॥

વરવિના ફોકટ હીય, જોખનજી ટુલવાડી;
 વધી સુકી અઝાંપણવેધી, નાંચે મુંજો માલી. ॥
 આંઉં રૂંયાં રાત દીં જળો, બેનરૂં મનમેં;
 વરૂં વળે ગણે ભણકારા, મલણુઝા કનમેં. ॥
 સોણેમેં મલે આંઉં ગણે, વઝાં હથ હરખી;
 પણુ અખીઉં ઉગાડી દસાં, પયારી સરખી. ॥
 આંઉં નકરૈસ ન્યાંણુ ભગ્નર, મુંજો ધલધાર—
 દુઃખી આંઉંનાર, વગર ભડયાર, નાંચે કોએ આરો;
 આંઉં કૈયાં કારો ઓપાય, વ્યો જનમારો. ॥ ૩ ॥

ચોક ૪.

ચોથી ગુજરાતન કહે, બેહેન શું કરવું;
 નહીં જાય વિરહ દુઃખ સહું, ભણું છે મરવું. ॥
 આ ભર જોખનમાં તજ ગયા, પિંચું પ્યારી;
 બહુ કરી કુરતા દયા નહીં, મન ધારી. ॥
 મને અન ઊદક નહીં ભાવે, કામ સંતાપે;
 હું રહું હમેશ ઉદાસ, પુરવને પાપે. ॥
 હવેનથી કંહી ઉપાય, મતિ મુજ થોડી;
 ઓ ઇશ મેળવ મુજ નામ, કહું કર જોડી. ॥
 સહુ ચલો સખી ગૃહી હાથ, ભેટવા બાથ—
 મેલવના નાથ, ટોકરમિંહ સાથ, જગતમાં ફરવું;
 નહીં જાય વિરહ દુઃખ સહું; ભણું છે મરવું. ॥ ૪ ॥

ઠગારી રાંડોથી દુર રહેવાનો ખ્યાલ.

તેરા ગોરા હોશન ગુલગર—જોખનપર બહાર—કીયા શીનગાર—
 ખીરાજો નયની; ॥ તું મારે અદાકે ન્યન—જાતકી ઠગની. ॥ ટેક. ॥

તેરા અજામ સુરત બાંકડી-બનીતો ફાંકડી-ગેનોસે ભરી-મરેરા
ભારી; ॥ પાનોસે મુખરા લાલ-દાસે પીચકારી. ॥ જ્યેનપર ચોલી
નંગ-ગોરા ખુબ રંગ-દેખ કંઈ દંગ-દુનીઆ સારી; ॥ નાજુક
મુખસે ખુબ હશે-નીગાહ ચોફેરી. ॥ નાજુક ગોરીકે ગાલ-ઝોંડી
દુશાલ-શયાલ ખુબ લાલ-સખી ઝરતારી; ॥ જ્યુ ચમક રહી ખીજસિ-
અયેશી તેરી બારી. ॥ તું સખકા કરતી ગાત-મીઠી તેરી બાત-ખોટી
સંગાત-દાલતી મોહની; ॥ તું મારે અદાકે ન્યન જાતકી ઠગની. ॥ ૧ ॥

રાજ તેરેકુ બુલાવે-પાસ બિઠાવે-પાન ખીલાવે-દાલ કરદ દમે; ॥
તેરે દીલમે. ॥ તું દગલબાજ હયેપુરી-મારતી તું રખે કપટકી
જાલ-દગા છુરી-દાલકર રંગમે; ॥ કંઈએકકુ કીયે ખરાબ-તું તેરી
સંગમે. ॥ પ્રિત ખોટી તેરી સાથ-દગેસે કરે બાત-બડીતો કમજાત-
લાલ દુનીયામે; ॥ એ નહી નફા કોહી પાવે-તેરી સોજતમે. ॥ તું બડી
જાત બેહયા-માને નહી કયા-પનછ દંગ બયા-દેખત બેધમાની; ॥
તું મારે અદાકે ન્યન. ॥ ૨ ॥

તેરા ભમતા દેખા ચીત-ભટકતી નીત-ખુરી તેરી પીત-કહું
કયા તુજકુ; ॥ નાહક હોયેગી બદનામ-શરમ રખ દીલકુ. ॥ તું નાર
બડી હયે ખુરી-બાત હયે ખરી-દીલશે ના દરી-ઘાત કરનેકુ; ॥ તેરે ફદ
ચરીતર-માલમ કોઈ ખીરસેકુ. ॥ તું ગુગટકા પટ ધરે-ધશારા કરે-
મતલબ પરે-ગેહેર લેનેકુ; ॥ તું ઠગબાજમે જીતા છોડે ના કીનકુ. ॥
તેરા નહી એકપર દીલ-પાનીકી વીલ-છતી ધરે દીલ-જ્યેન મસ-
તાની; ॥ તું મારે અદાકે ન્યન. ॥ ૩ ॥

ગુર રાજગીરકા કહેના-શુનકર લ્યેના-શંગ છોડેના-અયેશી
નારોકા; ॥ કોઈદીન ખરાબી કરે-ભરોશા ઉનકા. ॥ પાનાચ દ મુલજી
દો ગાવે-સખકુ મુનાવે-દીલ રીઝાવે-ભરી મીજલસકા; ॥ ખુબ રંગ
કીયા દીલ દંગ-મુનોજી સખકા. ॥ રંગનાય બવાની જોર-કરે મત

